

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. Русе, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Николинка Чокоева

Членове: Татяна Черкезова
 Виржиния К. Караджова

при участието на секретаря Ева Димитрова
като разгледа докладваното от Виржиния К. Караджова Въззивно гражданско
дело № 20244500500071 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от Е. И. У., чрез адв.Я. П. от АК-Русе,
против Решение № 997 от 28.06.2023 г., постановено по гр.дело № 727/ 2023
г. по описа на РРС, в частта, с която са били отхвърлени исковете му за
заплащане на трудови възнаграждения над 180,97 лв. до 2 754,70 лв.,
дължими за времето 25.05.-17.10.2022 г. и за сумата от 960 лв. -
командировачни средства за осъществени през същия период курсове на
територията на страната, без нощуване в друго населено място.Считат, че
обжалваният акт е неправилен, поради противоречие с материалния закон и
процесуалните правила, поради което претендира отмяната му в атакуваната
част.Изразено е несъгласие с възприетата от първоинстанционния съд
почеркова експертиза.

Въззиваемата страна “БРАНИ 90“ ООД-Русе, представлявано от
управителя БКА чрез адв.В. Р. от АК-Русе, съвременно са подали отговор на
въззивната жалба.Считат последната за неоснователна.Молят
първоинстанционното решение да бъде потвърдено, като им се присъдят
разноски за въззивното производство.

В срока по чл.262, ал.2 ГПК е постъпила въззивна жалба и от “БРАНИ
90“ ООД-Русе, с която обжалва първоинстанционното решение в
осъдителната част и моли да се отмени и да се постанови друго, с което се
отхвърли уваженият иск.Счита, че при постановяване на акта си, районният

съд е нарушил разпоредбите на чл.175 и чл.202 от ГПК, като не е преценил в съвкупност направеното от ищеца признание на факт и заключението на вещото лице.

Насрещната страна не взема становище по въззивната жалба.

Въззивните жалби са подадени от процесуално легитимирани страни, в предвидения в закона срок и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което са допустими.

При упражняване на правомощията си по чл.269 от ГПК настоящият състав намира, че Решение № 997 от 28.06.2023 г., постановено по гр.дело № 727/ 2023 г. по описа на РРС се явява недопустимо в частта, с която е бил уважен предявеният от Е. И. У. иск за заплащане на трудово възнаграждение за м.юни 2022 г., със законната лихва върху него от 02.02.2023 г., както и е отхвърлен иска по чл.242 във вр. с чл.245 от КТ за горницата до 2 754,70 лв. и за командировачни средства над 760 лв. до 960 лв.

Делото е било образувано по молба на Е. И. У., като първоначално същият е претендирал ответникът да му заплати сумата от 2 754,70 лв., представляваща дължими нетни трудови възнаграждения за периода 25.05.-17.10.2022 г. и командировачни за същото време в размер на 960 лв., ведно със законната лихва.

С молба от 04.05.2023 г. ищецът е направил отказ от иска за заплащане на трудово възнаграждение за времето 08.06.-07.07.2022 г. в размер на 600 лв., както и за командировачни средства за същото време на стойност от 200 лв., тъй като тогава е получила отпуск по болест.Така претенцията по чл.242 във вр. с чл.245 от КТ била намалена до 2 154,70 лв., а тази по чл.215 от КТ-на 760 лв.

В открито заседание на 10.05.2023 г. районният съд прекратил производството в посочените части и определението е влязло в законна сила. Изготвеният по спора доклад е съобразен с намалените претенции, но не и в обжалвания съдебен акт.Така уважавайки иска за заплащане на трудово възнаграждение за м.юни 2022 г. в размер на 180,97 лв., респективно отхвърляйки претенциите за останалите работни заплати до 2 754,70 лв. вместо до 2 154,70 лв. и за командировачни средства от 960 лв. вместо до 760 лв., първата инстанция е постановила недопустим акт по смисъла на чл.6 от ГПК, произнасяйки се плюс петитум.В тази част решението следва да се обезсили.

В останалата си част обжалваното решение е валидно и допустимо.

Между страните е било безспорно, че са били в трудово правоотношение по силата на Трудов договор № 235/ 21.01.2022 г., прекратен със Заповед № 245/ 17.10.2022 г., като ищецът заемал длъжността “Шофьор“, при последно уговорено трудово възнаграждение в размер на 710 лв. и допълнително възнаграждение по 0,6 % за всяка година трудов стаж по специалността.

По въззивната жалба на Е. И. У.:

За да отхвърли исковете на работника за заплащане на трудови възнаграждения за периода извън м.юни 2022 г. районният съдия е съобразил

представените от работодателя молба от Е. У. за ползване на неплатен отпуск за м.октомври 2022 г. / 01.10.-17.10.2022 г./, със заповед към нея, болничен лист за временна неработоспособност от 08.06. до 07.07.2022 г., извлечения от разплащателни ведомости и 4 бр. РКО.

Ищецът е оспорил подписите, положени срещу името му във ведомост за м.май 2022 г. за 95,80 лв., в РКО, касаещи съответно разплащателни ведомости за м.юли 2022 г. за нетна сума от 419,77 лв., за м.август 2022 г. за нетна сума от 550,94 лв., м.септември 2022 г. за нетна сума от 550,94 лв., и РКО за м.октомври 2022 г., както и в молбата за ползване на отпуск.

Назначената в производството СИЕ е потвърдила счетоводното отразяване на посочените в платежните документи стойности, както и че за процесния период от управителя на дружеството няма издавани командировъчни, тъй като работникът е пътувал само в пределите на страната.

Във връзка с оспорването на ищеца е било открито производство по чл.193 от ГПК, като назначеното вещо лице е изразило категоричност, че положените подписи във визираните по-горе документи, са изпълнени от Е. И. У.. Вероятно допускане относно авторството е изложено само по отношение на ведомостта, касаеща м.юни 2022 г., която, поради прекратяването на производството в тази част, стои извън предмета на спора.

Ищецът е оспорил заключението и е поискал да бъде назначена тройна експертиза. Районният съдия отказал да допусне такава по подробно изложени съображения, които се споделят напълно от настоящата инстанция. При анализ на посочените доказателства, Окръжен съд-Русе намира, че правилно претенциите по чл.242 във вр. с чл.245 от КТ са били отхвърлени от районния съдия. По делото безспорно е било установено, че следващите се суми на работника за трудови възнаграждения за заявления по исковата молба период са били надлежно изплатени, като нетната им стойност възлиза на 1 617,45 лв. Решението в тази част се явява правилно и трябва да бъде потвърдено.

Искът на Е. И. У. по чл.215 от КТ е отхвърлен по съображения, които изцяло се споделят от този състав с оглед длъжността, която е заемал работникът. Така според чл.6 ал.1 т.1 от Наредба за командировките в страната, не се считат командировани лицата, които извършват постоянната си работа през време на пътуването-работници от локомотивни и други превозни бригади, шофьори, летци, моряци, ловни и риболовни надзиратели от подвижната охрана и др. Решението в тази част е явява правилно и трябва да бъде потвърдено.

Предвид обезсилване на решението в обжалваната му част от “БРАНИ 90“ ООД-Русе, настоящата инстанция не обсъжда наведените доводи във въззивната им жалба.

В тежест на въззивника са направените от насрещната страна разноски за производството пред тази инстанция.

По изложените съображения, Окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 997 от 28.06.2023 г., постановено по гр.дело № 727/2023 г. по описа на Районен съд-Русе **в частта**, с която “БРАНИ 90“ ООД, ЕИК 117622470, със седалище и адрес на управление: гр.Русе, ул.“***”, представлявано от БКА са осъдени да заплатят на Е. И. У., ЕГН *****, от гр.Борово, обл.Русе, ул.“***”, със съдебен адрес: гр.Русе, ул.“***” чрез адв.Я. П. от АК-Русе, сумата от 180,97 лв., представляваща нетно трудово възнаграждение за м.юни 2022 г., ведно със законната лихва върху нея от 02.02.2023 г., както и **в частта**, с която претенциите за неизплатени трудови възнаграждения са отхвърлени за горницата над 2154,70 лв. до 2 754,70 лв. и иска за заплащане на командировъчни средства за периода 25.05.-17.10.2022 г. над 760 лв. до 960 лв., като недопустимо.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 997 от 28.06.2023 г., постановено по гр.дело № 727/2023 г. по описа на Районен съд-Русе в останалата му част.

ОСЪЖДА Е. И. У., ЕГН ***,** от гр.Борово, общ.Две могили, обл.Русе, ул.“***”, със съдебен адрес: гр.Русе, ул.“***” чрез адв.Я. П. от АК-Русе, да заплати на “БРАНИ 90“ ООД, ЕИК 117622470, със седалище и адрес на управление: гр.Русе, ул.“***”, представлявано от БКА със съдебен адрес: гр.Русе, ул.“***”, чрез адв.В. Р. от АК-Русе, сумата от 426,30 лв.-разноски за въззивното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____